

4. Bibliographie der Schriften

**D.MICHAELIS DE MOLINOS, SACERDOTIS, MANUDUCTIO
SPIRITUALIS, Extricans animam, eamque perviam interiorem
ad acquirendam contemplationis perfectionem, ...**

Molinos, Miguel de

Leipzig, 1687

CAP. I. Nullus Minister impedire debet communionem Fideli, qui eam
desiderat, & requirit, modo non cognoscat conscientiam peccato mortali
commaculatam.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

De
COMMUNIONE
 QUOTIDIANA.
 TRACTATUS BREVIS.

CAP. I.

*Nullus Minister impedire debet communio-
 nem Fidei, qui eam desiderat, & re-
 quirat, modo non cognoscat conscien-
 tiam peccato mortali commacula-
 tam.*

Concilium Tridentinum,
 ubi de præparatione agit,
 quæ Sacerdotibus ac Se-
 cularibus conveniat, ut digne
 accipiant sacram eucharistiam,
 sequentibus utitur verbis: *Eccle-
 sia.*

siastica consuetudo declarat, eam probationem necessariam esse, ut nullus sibi conscius mortalis peccati, quantumvis sibi contritus videatur, absq; premissa Sacramentali confessione ad sacram Eucharistiam accedere debeat, quod a Christianis omnibus etiam ab eis sacerdotibus, quibus ex officio incubuerit celebrare, hac sancta Synodus perpetuo servandum esse decrevit. Unde clare infertur Concilium, non aliam necessario exigere dispositionem, ut Seculares communicent, & Sacerdotes Missam celebrent, quam ne peccatum habeant mortale. Quare igitur Ministri eos impediunt, qui isthanc habent dispositionem?

Non affirmabunt Ministri, maiorem esse suam quam Concilii auctoritatem, neque se doctiores omnibus, qui ipsi interfue-

fuerunt, Ecclesiæ Patribus profitebuntur: Neque dicent se, majori a DEO lumine præditos esse, quam illud fuerit, quod tunc Ecclesiæ sponsæ suæ communicaverit. Ministris igitur non convenit, maiorem postulare dispositionem, quam ut quis sine peccato mortali sit, quando Conciliū maiorem non requirit.

Aut Ministri & Sacerdotes qui Missam quotidie celebrant, habent sanctitatem istam & perfectionem, quam in Secularibus exigunt, aut eam non habent? Quod eam habeant, haud affirmabunt, id enim verteretur superbiæ: Quod si autem non habent, ac quotidie Missam celebrant cur a secularibus eam requirunt, ad concedendam ipsis quotidianam Communionem?

Recte suadet ipſis hæc perfectio, verum ſi eam non habent, a ratione alienum eſt, eos tanto bono privare; Verendum enim ipſis, ne a CHRISTO DOMINO noſtro audiant, quod dixit Phariſæis. (a) *Quod imponant onera gravia difficiliaque portatu in humeros hominum: digito autem ſuo nolint movere.* Davidis quoque eſſatum (b) de iis verum eſt: *mendaces filii hominum in ſtateris;* aliam enim ſibi ſervant, aliam ſecularibus.

Si ad celebrandam quotidie Miſſam, & ad conſecrandum, & offerendum ſacrificium, quod ſanctiſſimum eſt miniſterium, Concilium dignam ſatis diſpoſitionem iudicat, carere peccato mor-

(a) *Matth. 23. v. 4.*

(b) *Pſal. 62. v. 10.*

mortali ; quanto dignior erit,
ad solam communionem.

Si Concilia , Ecclesia , Pon-
tifices & Doctores majorem
non requirunt dispositionem ad
percipiendam Sacramenti hujus
fructum , quam peccati morta-
lis carentiam ; cur Ministri ali-
am majoremque exigunt ? Con-
cilium Tridentinum sequentia
habet verba (a) *optaret quidem
sancta Synodus ut in singulis missis
Fideles adstantes , non solum spiri-
tuali affectu , sed Sacramentali etiam
Eucharistiae perceptione communica-
rent , quo ad eos hujus sacrificii fru-
ctus uberius perveniret. Rem fa-
tis bonam existimaret , & opta-
ret sacrosanctum Concilium ut
in Missa quotidie fideles ; ad
eam audiendam accedentes ,*
com-

(a) *Scss. 28. cap. 6.*

communicarent, non tantum spiritualiter, & cum desiderio, sed etiam sacramentaliter, sacram Eucharistiam accipiendo; ut hac ratione abundantio-rem, huius sanctissimi Sacramenti fructum consequerentur. Desiderat igitur Concilium, ut quotidie, cum missam audiunt, communicent fideles, ea cum dispositione, ut nullius peccati mortalis sibi sint conscii, uti etiam innuit Sess. 13. cap. 17. Invenientur amplius Ministri, qui dicant, quod non sit consultum; quique adeo aperte desideriis Ecclesiae se opponere ausint?

Congregatio Concilii statuit erroneam esse limitationem, quorundam Episcoporum, qui pertinaciores communione, quotidiana arcere volebant Mercato-

cato-

catores & in conjugio viventes: (a) id refert Sacra Rota Anno 1587. & postquam decrevisset, quod etiam quotidie communicare possint omnes seculares, quanquam sint Mercatores, ac in conjugio vivant, subjungit sequentia verba: *quapropter exhortandi sunt fideles, ut sicut quotidie peccant, ita quotidie medicinam accipiant. Et idem Concilium Tridentinum, dicit: (b) qui manducat me, ipse vivet propter me, & tanquam antidotum, quo liberemur a culpis quotidianis, & a peccatis mortalibus praeservemur. Quod si hic Concilium, & ejus decretum, non loquitur de*

(a) *Barbosa in Concil. Trident. super cap. 23.*

(b) *Sess. 13. cap. 2. de Institut. sanctiss. Sacr.*

de Basiliis & Antoniis, neque de Catharinis & Claris, quales eos quidam dicunt, esse oportere; sed de illis, qui quotidie peccant; cur interdicuntur medicina, qua a peccatis præservari poterant.

Concilium Mediolanense (a) & Cavilonense (b) in eadem sunt sententia.

B. Pius Quintus dicit (c) teneri Parochos ut exhortentur sæpius Fideles; quoniam, cum necessarium ducant corpus quotidie cibo nutrire, etiam necesse habere debeant, animam quotidie hoc Sacramento alere; Manna enim, ejus figuram, quotidie comedisse filios Israël in deserto. Et non tantum S. Augu-

(a) 3. de Evesh.

(b) Caut. 46.

(c) Cath. Rom. 2. p. c. 4. §. 60.

gustini hæc sententia est: *Quotidie peccas, quotidie communices:* sed etiam omnium Sanctorum..

(a) S. Ignatius, Episcopus & Martyri exhortatur, ut accedamus sæpius ad recipiendam Eucharistiam: quod ejus frequentia debilitet vires Satanæ. Concilium Alexandrinum, (b) Absque ejus frequentia difficulter conservari gratiam.

(c) S. Johan. Chrysoſtomus: non esse temeritatem si Christianus accedat sæpius ad recipiendum hoc sacramentum; eum, qui non sibi conscius sit gravis culpæ, posse quotidie ad illud accedere.

(a) Theo-

(a) *Ep. 14. ad Eph. sub fin.*

(b) *de Eub. c. 5.*

(c) *in Ep. P. ad Tim. f. 5.*

(a) Theophylactus : ut scias, an possis communicare, te debere esse judicem, cumque te examinaveris, posse id facere, non expectato etiam die festi: nisi culpæ gravis tibi conscius sis.

(b) S. Cyprianus : require-re nos debere panem hunc quotidianum, nisi culpam gravem admiserimus, recipere eum quotidie debere, qui nobis det vitam æternam, & postulare, ut quotidie nobis detur Panis noster, qui sit CHRISTUS DOMINUS noster; ut in gratia ejus nos conservemus. Non leve damnum esse, intermittere quotidianam communionem.

(a) S. Hi-

(a) in 1. Cor. 11.

(b) in or. Dom. serm. 6.

(a) S. Hilarius : Si peccata, non sint adeo gravia, ut excommunicationem mereantur, cum non sint mortalia, & etiam si talia fuerint, tamen si fassus fueris, ut interpretatur Suarez (b) te non recedere debere a medicina quotidiana, quæ est corpus & sanguis DOMINI.

(c) S. Ambrosius : recipere te debere quotidie id, quod quotidie te juvare debeat : Eum, qui non mereatur id quotidie, recipere, non mereri etiam, ut post annum recipiat : peccata, esse quotidiana, & hunc divinum panem etiam esse quotidianum. Si pecces quotidie, mundari te etiam culpa quotidie

(a) *de Consec. dist. 2. c. 51.*

(b) *disp. 60. sess. 3.*

(c) *l. 5. de Sacr. c. 4.*

die debere in fonte Pœnitentiæ,
& accedentem te ad divinum
hoc sacramentum quotidie, in-
venturum esse medicinam salu-
tarem, non venenum iudicii.

(a) S. Hieronymus : debere
nos accipere Eucharistiam, quo-
ties simus absque peccato mor-
tali : suoque tempore, anno 470.
Romæ adhuc, & in Hispania vi-
guisse consuetudinem quotidia-
næ communionis.

(b) S. Augustinus : tuto te
accedere posse, si venias absque
peccato, panem esse, non vene-
num.

(c) Idem; melius esse com-
municare ex devotione, quam
intermittere ex reverentia.

Alio

(a) *in Apol. cont. Jovin.*

(b) *Tr. 26. in Job.*

(c) *Ep. de verb. Dom. serm. 28.*

Alio loco : Panem hunc esse quotidianum , teque eum quotidie debere recipere, quia quotidie te juvet, & quotidie eum accipere possis.

Eidem Augustino tribuunt quidam illam sententiam : *Quotidie Eucharistia communionem percipere nec laudo, nec reprehendo.* Qua Episcopus quidam reprehendebat S. Catharinam Sienensem , quod quotidie communicaret. Respondebat autem Sancta : cur in ea reprehenderet. quod S. Augustinus reprehendere ausus non esset ? (a) Bellarminus tamen affirmat, hanc sententiam non esse S. Augustini , sed Gennadii Massiliensis, idque confirmant multi alii Auctores.

(a) S. Gre-

(a) in lib. de Script. Eccl. An. 420.

(a) S. Gregorius: DOMINUM dare nobis salutare hoc sacramentum, ut remittat peccata, quotidiana, id igitur quotidie nos accipere debere.

(b) S. Bernhardus: Vulneratum quærere medicinam, vulneratos nos esse, si habeamus peccata, medicinam autem esse divinum Sacramentum, id accipere te debere quotidie, ut fane-
ris quotidie.

(c) S. Apollonius suadebat suis Monachis, ut quotidie communica-
rent, quo in gratia se conservarent.

(d) S. Bonaventura: quan-
quam

(a) *de Consecr. d. 2. c. quid sit san-
guis.*

(b) *In Serm. de Cœn. DOM.*

(c) *in Vita Patr. ejus vita.*

(d) *de prac. relig. process. 7. c. 21.*

quam tepidum te videas, & cum parvo fervore, confisum tamen misericordiæ DEI, tuto accedere posse ad Communionem; Si indignum te existimes (modo peccati mortalis non sis tibi conscius) accedere debere, quo infirmior enim sis, eo magis te opus habere Medico. Non recipere te, CHRISTUM, ut eum sanctifices, sed ut te sanctificet.

(a) Concilium Alexandrinum: Absque frequenti ejus usu difficulter conservari gratiam.

(b) S. Antoninus, Florentinus: suaderi, debere illis, qui bene vivunt, ut frequenter accipiant sanctissimum hoc Sacramentum. Quemadmodum enim, si quis diutius cibo corporali

b

rali

(a) c. 5. de Euch.

(b) Pars 3. l. 14. c. 12. §. 5. & 6,

rali abstineat, corpus debilitet, & ad mortem disponat: ita abstinentiam a cibo hoc spirituali, debilitare animam, fervorem consumere, & in peccatum mortale paulatim pertrahere.

(a) Adrianus Papa: Facta præparatione secundum fragilitatem humanam, tutius esse accipere Sanctissimum, quam ab eo abstinere.

(b) S. Thomas ab Aquino, quærit, an licitum sit quotidie communicare? Et respondet, cum S. Augustino: Panis hic est quotidianus, accipe illum quotidie, ut quotidie proficias.

(c) S. Isidorus: dicere quosdam, communicandum esse, quo-

(a) *in 4. sent. tract. de Euch.*

(b) *3. par. quest. 80. art. 10.*

(c) *Lib. 3. de Eccl. offic.*

quotidie, si simus absque peccato: & benedicere, modo id fiat cum veneratione & humilitate.

(a) S. Anacletus Papa: quotidianæ Communionis usu refrigerante, eum renovavit, constituens, ut post consecrationem omnes præsentēs communicent, quod hæc consuetudo (ut in decreto aliquo ait) ab Apostolis fuerit stabilita, & observata, ab Ecclesia Romana, adeo, ut illi, qui non communicarent, ecclesia ejicerentur.

(b) Innocentius III. illum communicare posse statuit, qui habeat conscientiam a peccato mortali liberam, & de veniali doleat.

b 2 (a) S. Atha-

(a) *de Consec. dist. 1. c. 2. ca. p. r. acta.*

(b) *in tract. Miss. l. 4. c. 44.*

(a) S. Athanasius: cum examinaveris conscientiam tuam, ad communionem semper accede, non expectato die festi.

(b) Enriquez refert; Sanctos, Augustinum, Ambrosium & Hieronymum laudare illos, qui quotidie absque peccato communicent. Confessorem iis, quos absolutione dignos judicaverit, suadere posse, ut communicent, etsi metuant, ne facile relabantur. Nil attinere propriorum profectuum facere periculum, per communionem frequentem; profectum enim spirituales (quod sit insensibilis) minus sentire, quam corporalem.

(a) Tho.

(a) 1. ad Cor. probet autem.

(b) Lib. 8. de Ench. c. 88. n. 2.

(a) Thomas a Kempis: Si modo tam sæpe negligens sum & tepidus, quando communico aut celebros; quid fieret, si non communicarem: Adderem ego: si quando communico, malus sum, offenderem totum mundum, & damnarer, si non communicarem.

Defendunt omnes Doctores sequentes quotidianam Communionem rationibus efficacissimis, quæ brevitatis studio omituntur.

Innocentius III. *tract. de Missa l. 4. c. 44.*

S. Athanasius *1. ad Cor. 11. probet autem.*

Enriquez *l. 8. de Euch. c. 88, n. 2.*

Thomas a Kempis *l. 4. de imit. Christi c. 3.*

b 3

Alexan-

(a) *l. 4. de Imit. Christi.*

Alexander ab Ales 4. part. quest. 51.
art. 10.

Gerfon in opere trip. c. 19.

Patriarcha Hierosolymit. in 4. dist.
12. qu. 2.

Joh. Celaya in 4. sent. dist. 12. qu. 2.

Ranerius Pisanus. 1. part. tract. Eucharis-
t. c. 26.

Martinus de Ledesma. p. 1. q. 4. art.
10.

Nider in praecept. 3. c. 12. n. 12.

Astensis in Summ. 2. par. lib. 4. tit. 27.

P. Salmero. tom. 9. tract. 41.

P. Franciscus Suarez tom. 3. dist.
63. sect. 3.

Durandus in 4. dist. 12. quest. 5.

Victoria in Sum. quest. 76.

Joh. de Fiburgo Sum. l. 3. de Euch.
tit. 24.

Joh. Altestaing l. 4. c. 5.

Gabriel Major in Sum. tr. 3. de Euchar.

Raimundus in Sum. tract. 3. de Euch.

Petrus de Soto in 4. dist. 22. quest. 1.
art. 10.

Ludov. Blosius *Dialog. Suson.*

Stephanus Bolufer *l. 4. dist. 12. qu. 14.*

Rosela *Sum. tract. 3. de Euch.*

P. Christophorus de Madrid *de frequ. Commun. cap. 1.*

Reginaldus *de prudent. Conf. c. 11.*

Franciscus de Lavata *Verbo Euchar. pro pos. 18.*

Dionysius Carthusianus *de Euch. c. 5.*

Joh. Major *in 4. dist. 9. quest. 1.*

Venantius Fortunatus *in Orat. Domin.*

Hosius Cardinalis *de Cerem. fol. 371.*

Episcopus Perez *de Sacr. q. 80. art. 9.*

Vivaldus *de Euch. n. 139.*

Christophorus & Morenus *lib. Claridad. de simples.*

Jacobus Bajus *de instit. relig. Christ. l. 2. c. 19.*

Illuminatus P. Joh. Taulerus. *Serm. 1. Dom. 7. post Trinit.*

Alphonfus Rodiquez *2. p. tr. 8. c. 10.*

Antonius Molina *tr. 7. p. 870.*

Ludovicus Fandone *tr. de div. Sac. p. 2. c. 11.*

P. F. Josephus de S. Maria *tr. de Commun.*

Raimundus Sebunde *Dial. 7. c. 17.*

Maurus Antonius *de Euch. c. 5.*

Petrus Marsilia. *Memor. Compost. fol. 82.*

P. F. Antonius de Alvarado *Guida delli Schiavi fol. 414.*

Alphonfus Chinchilla *tr. d Commun. dogm. 3.*

P. F. Ludovicus de Granata *tr. 3. c. 8. §. 2.*

Villalobos. *1. par. tr. 3. dist. 4. n. 3.*

Almai *in 4. dist. 26.*

Joh. Sanchez *dist. 23. n. 13.*

Palaus *in 4. dist. 31. disc. 2.*

Basilus *l. 1. Matrim. c. 21. n. 6.*

Veracruz *3. par. Spec. artt. 16.*

Sa de Verb. Euch. *n. 12.*

Erricus Enriquez *in Sum. l. 8. de Euch. c. 48.*

Ferrer *in Arte cognoscendi JESUM 3. par. dial.*

Escobar *l. 2. sess. 4. denotat. Sanct.*

Men-

Mendoza *par. 3. de Sac. instit. 32.*

Cassianus *in Vitis Patrum.*

Medina *l. 1. c. 14.*

Hieronymus Perez *in Sum. Theol.*

Adrianus *in 4. sent. tract. de Euch.*

Ait tandem illuminatus Taulerus : quod accipere sanctissimum Sacramentum absque peccato mortali, uti diximus, majorem afferat utilitatem, quam centum audire missas aut centum conciones. Et dicunt etiam multi auctores, uti refert Hieronymus. Perez, (a) quod qui semel acceperit divinum, hoc sacramentum absque peccato mortali, obtineat majorem gratiam, quam si ter institueret peregrinationem ad sanctum, sepulchrum Hierosolymitanum & quod nemo unquam commu-

b 5

ni-

(a) *in Summa Theolog. de Euch.*

nicet, qui non obtineat particularem gratiam & singularem charitatis gradum, quem antea non habuerit, quantumvis sit tepidus ac fectus.

Gravis quidam religiosus addit hanc considerationem; si una jungeretur charitas, quam habuerunt omnes universim homines, qui fuerunt, sunt, & erunt, & merita horum omnium; & laudes, quæ datæ fuerunt, ac dabuntur; & Martyrum tormenta; & jejunia & disciplinæ, & cilicia omnium Sanctorum, Confessorum, Patriarcharum, Virginum & Prophetarum cum omni eo, quod fiet usque ad finem mundi, non æque Deo placet, ac si accipiatur divinum hoc Sacramentum,

Alii

Alii dicunt, pro ut supra dictus Auctor refert: quod, si congregarentur omnes angelorum chori, omnes cœlicolæ, & Virgo sanctissima, omnium domina, quæ omnes incomparabiliter antecellit, non possent offerre DEO sacrificium, quod magis ipsi placeat, neque oblationem magis acceptam quam si quis celebret Missam aut quando communicavit, offerat ejus majestati divinum illud sacramentum.

S. Cyrillus affirmat: (a) Solam dilationem non causari meliorem dispositionem; & evenire plerumque, ut illi quicommunionem diutius differunt, minime dispositi accedant, ac

b 6

per.

(a) *Libr. 3. in Johann. cap. 37. & Lib. 4. cap. 17.*

persuadere præterea idem rationes sequentes : quod; communicare digne absque peccato mortali per se bonum fit : non autem abstinere. Quod sæpius ad id accedere proveniat ex charitate : id differre ex negligentia, aut timore ; melius autem fit, opus charitatis, opere timoris. Quod ille, qui communicet superet eum, qui id intermittat, in fructu, quem Sacramentum impertit *ex opere operato* : & ut plurimum ei æqualis esse facile potest, quoniam desiderium communicandi digne non minus bonum est, quam ab eo abstinere ex reverentia : Si interdum consultum fit abstinere, id fieri debere ad obtinendam aut conservandam reverentiam & devotionem ; ideoque non minus proficium

ficuum esse frequentem sanctissimi Sacramenti usum, quoniam eo purgetur anima malis habitibus & affectionibus, & imperfectionibus naturalibus, quas habeamus.

Quamobrem si Scriptura, multis in locis, Apostoli, Concilia, Pontifices, omnes Sancti, & Doctores suadent quotidianam communionem absque limitatione, aut increpatione, neque est lex divina, neque humana, quæ id interdicit illi, qui peccatum mortale non habet; quæ ratio exigit, ut Ministri prohibere, aut limitare debeant id, quod neque CHRISTUS, neque Ecclesia, neque ulla lex restringit. prudentiæ igitur erit dictis Doctorum, Sanctorum, Pontificum, & Conciliorum non sese

opponere. Ita enim quis devitabit pœnam, quæ multis Ministris inflicta est, qui eam intervertunt.

P. Bernhardinus de Villegas, in vita S. Lutgardæ cap. 25. ait: Inter alias personas, qui de frequenti communione Sanctæ male senserint, fuisse Abbatissam, quæ inconsiderato quodam Zelo permota ipsi præceperit, ne toties communicaret: Illi respondisse humilem Virginem magna cum reverentia: Promptam paratamque se esse ad exequendum cum voluptate ejus mandatum, cœterum se certo scire, quod JESU CHRISTO displiceat hoc, quod ipsi inferret, malum; eamque e pœna subito cognituram esse, quam male egerit, hac communionis privatione: obedi-

divit Sancta & in præmium obedientiæ, videtur etiam DOMINUS obtemperasse voci Prophetiæ ejus. Abbatissæ enim gravissimum immisit morbum, qui per ipsa momentorum intervalla subito ingravescebat cum doloribus continuis & acutis, donec agnoscens suam culpam, quodque hæc castigatio proveniret, ex inconsiderato Zelo, quo egisset cum Sancta, vocaret eam, & licentiam daret prosequendi sanctam consuetudinem. Ita cessante culpa, cessavit poena & morbus, qui eum jam tum in malum statum conjecerat. Aliæ personæ, quæ similiter de Sancta murmurabant, & locutæ erant, de ejus communionibus, resipiscences veniam rogabant. Et aliæ complices murmuratione,

ne, quod ejus non pœnituerit, morte repentina a DEO fuerunt affecti.

Libro III. vitæ S. Geltrudæ, cap. 23. refertur, talem prædicatorum seu confessorum, zelo honoris divini permotum; indignatum fuisse quibusdam religiosis, cum intellexisset, quod sæpius communicarent. Sancta oratione sua rogavit DOMINUM. hoccine ipsi displiceret an placeret? Respondit ipsi DOMINUS: *Cū in del. ciis mihi sit, esse cum filiis hominum, cumque ex infinito amore meo reliquerim hoc Sacramentum, ut sæpius percipiatur, & frequentius in mei memoriam repetatur, me in eo cum fidelibus ad finem usque mundi permanente; quicumque seu verbis, seu alia quadam persuadendi ratione intervertit communionem illis, qui in*
pec-

pe
ra
lu
ip
ni
ni
ria
tu
co
pe
di
se
st
sti
ne
ni
E
vi
qu
fo
es
ric

*peccato mortali non versantur, certa
ratione me impedit, meque privat vo-
luptatibus & oblectationibus, quas in
ipsis habere poteram.* Quidam Mi-
nistri absque ratione restringere
nimirum voluerunt hanc mate-
riam, quasi Sacramentum insti-
tutum non esset in gratiam Lai-
corum, aut quasi his non com-
peteret jus illud toties requiren-
di, quoties ad recipiendum es-
sent dispositi. Aut quasi CHRIS-
TUS DOMINUS noster illud in-
stituisset quadam cum limitatio-
ne aut præcepto ne perciperetur,
nisi a tot hominibus & tot diebus.
Experti Magistri mirantur, cum
vident scrupulum, & cautelam,
qua loqvuntur nonnulli Confes-
sores, non aliter ac si communio
esset magno cum animarum pe-
riculo conjuncta; vel saltim, ac
si

fi per frequentiore commu-
 nionem perderetur, aut immi-
 nueretur honor DEI, aut virtus
 Sacramentorum, cum crebrior
 ejus usus verum fit remedium,
 & salus animarum, & opus, quo
 maximus Deo honor tribuitur,
 quodque procurare maxime de-
 berent, qui divinam gloriam,
 promotam cupiunt. Quod si
 autem Minister interdum non,
 sibi satisfactum crediderit, legat
 sanctum illud Ecclesiæ statutum
 (a) *Non prohibeat dispensator mau-
 ducare Pingues terra, in mensa DO-
 MINI.* Si autem dispensator id
 prohibere nequit, illi prohibere
 multo minus poterunt, ad quos
 dispensatio non spectat: Et si hæc
 omnia, quæ dicta sunt, non suf-
 ficiunt, caveat sibi ab infinitis
 pœ-

(a) *de Conf. dist. 2. Aug. in Ps. 48.*

pœnis, quas DEUS infligere solet illis Ministris, qui illud prohibuerunt.

Non obstant tamen hæc omnia, quo minus communio semper fiat cum consensu Patris spiritualis, qui eam nec impedire debet, nec differre, quando cognoscit, quod anima eam desideret fructumque inde & percipiat, dispositione, quam Concilium requirit, prædita. Et, si Confessor contrarium ipsi præscripserit, sequatur sententiam Patris spiritualis, qui reliquis omnibus melius cognoscit ejus conscientiam, & cujus consilium secutus, tuto incedit & operatur.

CAP. II.

Respondetur ad rationes, quas asserre possunt Ministri, qui impediunt, ne
Fide-